Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τον έλεγχο της σαλμονέλας και άλλων τροφιμογενών ζωονοσογόνων παραγόντων, καθώς και για την τροποποίηση των οδηγιών 64/432/ΕΟΚ, 72/462/ΕΟΚ και 90/539/ΕΟΚ του Συμβουλίου

(2001/C 304 E/19)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2001) 452 τελικό — 2001/0177(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις την 1η Αυγούστου 2001)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 152 παράγραφος 4 στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 251 της Συνθήκης,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η προστασία της υγείας των ανθρώπων από ασθένειες και λοιμώξεις που μπορούν να μεταδοθούν άμεσα ή έμμεσα από ζώα στον άνθρωπο (ζωονόσοι) είναι υψίστης σημασίας.

(2) Οι ζωονόσοι που μεταδίδονται μέσω των τροφίμων μπορούν να προκαλέσουν οδύνη στους ανθρώπους, καθώς και οικονομικές ζημίες στην παραγωγή τροφίμων και στη βιομηχανία τροφίμων.

(3) Οι ζωονόσοι που μεταδίδονται από άλλες πηγές εκτός των τροφίμων, ιδίως από άγρια ζώα και πληθυσμούς ζώων συντροφιάς, αποτελούν επίσης πηγή ανησυχίας.

(4) Η οδηγία 92/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1992 για τα μέτρα προστασίας από ορισμένες ζωονόσους και ορισμένους ζωονοσογόνους παράγοντες στα ζώα και στα προϊόντα ζωικής προέλευσης, προκειμένου να αποφευχθούν οι εστίες λοιμώξεων και δηλητηριάσεων που οφείλονται στα τρόφιμα [1], εκδόθηκε με σκοπό τη δημιουργία συστημάτων παρακολούθησης ορισμένων ζωονόσων και για την καθιέρωση ελέγχων της σαλμονέλας σε αγέλες πουλερικών.

(5) Η οδηγία 92/117/ΕΟΚ απαιτεί από τα κράτη μέλη να υποβάλλουν στην Επιτροπή τα εθνικά μέτρα που λαμβάνουν για την επίτευξη των στόχων της οδηγίας. Ζητείται επίσης από τα κράτη μέλη να καταρτίζουν προγράμματα για την παρακολούθηση της σαλμονέλας. Εντούτοις, η απαίτηση αυτή καταργήθηκε με την οδηγία 97/22/ΕΚ [2] για την τροποποίηση της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ, εν αναμονή της επανεξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 15α της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ.

(6) Διάφορα κράτη μέλη έχουν ήδη υποβάλει τα προγράμματά τους για την παρακολούθηση της σαλμονέλας, τα οποία έχουν λάβει την έγκριση της Επιτροπής. Επιπλέον, απαιτείται από όλα τα κράτη μέλη, με έναρξη ισχύος την 1η Ιανουαρίου 1998, να εφαρμόζουν τα ελάχιστα μέτρα που προβλέπονται για τη σαλμονέλα στο παράρτημα III τμήμα I της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ και να θεσπίζουν κανόνες με τους οποίους να διευκρινίζονται τα προς λήψη μέτρα με σκοπό την αποφυγή της μόλυνσης μιας αγροτικής εκμετάλλευσης από σαλμονέλα.

(7) Τα εν λόγω ελάχιστα μέτρα επικεντρώνονταν στην παρακολούθηση και τον έλεγχο της σαλμονέλας σε αγέλες αναπαραγωγής του είδους Gallus gallus. Εφόσον οι δοκιμές ανίχνευαν και επιβεβαίωναν την παρουσία οροτύπων της Salmonella Enteritidis ή της Salmonella Typhimurium στα ληφθέντα δείγματα, έπρεπε να λαμβάνονται ειδικά μέτρα σύμφωνα με την οδηγία 92/117/ΕΟΚ, για τον έλεγχο της μόλυνσης.

(8) Η παρακολούθηση και ο έλεγχος ορισμένων ζωονόσων σε πληθυσμούς ζώων έχει προβλεφθεί με άλλες κοινοτικές νομοθετικές πράξεις και ιδίως την οδηγία 64/432/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1964 για τα υγειονομικά προβλήματα που επηρεάζουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο βοοειδών και χοιροειδών [3], όσον αφορά τη φυματίωση και τη βρουκέλωση των βοοειδών, και την οδηγία 91/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 1991 σχετικά με τους κτηνιατρικούς πόρους που διέπουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο αιγοπροβάτων [4], όσον αφορά τη βρουκέλωση των αιγοπροβάτων.

(9) Επιπλέον, ο κανονισμός .../.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της ... [σχετικά με την υγιεινή των τροφίμων] καλύπτει ειδικά στοιχεία που απαιτούνται για την πρόληψη, τον έλεγχο και την παρακολούθηση ζωονόσων και ζωονοσογόνων παραγόντων και περιλαμβάνει ειδικές απαιτήσεις για την μικροβιολογική ποιότητα των τροφίμων.

---

[1] ΕΕ L 62 της 15.3.1993, σ. 38. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά από την οδηγία 1999/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 210 της 10.8.1999, σ. 12).

[2] ΕΕ L 113 της 30.4.1997, σ. 9.

[3] ΕΕ 121 της 29.7.1964, σ. 1977. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά από την οδηγία 2000/20/ΕΚ (ΕΕ L 163 της 4.7.2000, σ. 35).

[4] ΕΕ L 46 της 19.2.1991 σ. 19. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά από την απόφαση 94/953/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 371 της 31.12.1994, σ. 14).

(10) Η οδηγία 92/117/ΕΟΚ προβλέπει τη συλλογή στοιχείων σχετικά με την εμφάνιση ζωονόσων και ζωονοσογόνων παραγόντων σε ζωοτροφές, ζώα, τρόφιμα και ανθρώπους. Το εν λόγω σύστημα συλλογής στοιχείων, παρά το γεγονός ότι δεν είναι εναρμονισμένο και κατά συνέπεια δεν επιτρέπει τη σύγκριση μεταξύ κρατών μελών, παρέχει ωστόσο μια βάση για την αξιολόγηση της υπάρχουσας κατάστασης όσον αφορά τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες στην Κοινότητα.

(11) Σύμφωνα με τα αποτελέσματα του συστήματος συλλογής στοιχείων, ορισμένοι ζωονοσογόνοι παράγοντες και συγκεκριμένα η Salmonella spp. και το Campylobacter spp., προκαλούν τα περισσότερα κρούσματα ζωονόσων στους ανθρώπους. Υπάρχουν ενδείξεις ότι τα κρούσματα σαλμονέλωσης στον άνθρωπο ακολουθούν πτωτική τάση, ιδίως όσον αφορά τη Salmonella Enteritidis και τη Salmonella Typhimurium, γεγονός που αντικατοπτρίζει την επιτυχία των μέτρων ελέγχου που έχουν ληφθεί στην Κοινότητα. Εντούτοις, σύμφωνα με υποθέσεις, εξακολουθούν να υπάρχουν πολλές περιπτώσεις που δεν έχουν αναφερθεί και κατά συνέπεια τα συλλεχθέντα στοιχεία δεν παρέχουν απαραίτητα πλήρη εικόνα της κατάστασης.

(12) Στη γνώμη που εξέδωσε για τις ζωονόσους στις 12 Απριλίου του 2000, η επιστημονική επιτροπή για τα κτηνιατρικά μέτρα σχετικά με τη δημόσια υγεία έκρινε ότι τα υφιστάμενα μέτρα για τον έλεγχο των τροφιμογενών ζωονοσογόνων λοιμώξεων είναι ανεπαρκή και ότι τα επιδημιολογικά στοιχεία που συγκεντρώνονται από τα κράτη μέλη δεν είναι πλήρη ούτε και πλήρως συγκρίσιμα. Στη βάση αυτή, η εν λόγω επιτροπή συνέστησε να βελτιωθούν οι σχετικές με την παρακολούθηση ρυθμίσεις και προσδιόρισε ορισμένες επιλογές διαχείρισης των κινδύνων.

(13) Είναι επομένως απαραίτητο να βελτιωθούν τα υφιστάμενα συστήματα ελέγχου για συγκεκριμένους ζωονοσογόνους παράγοντες. Παράλληλα, τα συστήματα παρακολούθησης και συλλογής στοιχείων, τα οποία θεσπίστηκαν με την οδηγία 92/117/ΕΟΚ, θα αντικατασταθούν από τους κανόνες που καθορίζονται στην οδηγία . . ./. . . του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της . . . [για την παρακολούθηση των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων, για την τροποποίηση της απόφασης 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου].

(14) Πρέπει να καθιερωθεί η αρχή για τους ελέγχους που καλύπτουν ολόκληρη την τροφική αλυσίδα «από το αγρόκτημα στο τραπέζι».

(15) Οι κανόνες που διέπουν τους εν λόγω ελέγχους πρέπει γενικά να είναι εκείνοι που προβλέπονται στην κοινοτική νομοθεσία για τις ζωοτροφές, την υγεία των ζώων και την υγιεινή των τροφίμων.

(16) Εντούτοις, για ορισμένες ζωονόσους και ζωονοσογόνους παράγοντες είναι απαραίτητο να προβλεφθούν ειδικές απαιτήσεις για τους ελέγχους.

(17) Οι εν λόγω ειδικές απαιτήσεις πρέπει να βασίζονται σε στόχους για τη μείωση της διάδοσης των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων.

(18) Οι στόχοι αυτοί πρέπει να καθοριστούν για τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες στα ζώα, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως την επίπτωσή τους και την επιδημιολογική τάση στους πληθυσμούς των ζώων και των ανθρώπων, τη σοβαρότητα που έχουν για τους ανθρώπους, τις ενδεχόμενες οικονομικές συνέπειές τους για την υγειονομική περίθαλψη και τις επιχειρήσεις τροφίμων, καθώς και την ύπαρξη ενδεδειγμένων μέτρων για τη μείωση της εξάπλωσής τους. Οι εν λόγω στόχοι δύνανται επίσης να καθοριστούν, εφόσον παρίσταται ανάγκη, σχετικά με άλλους τομείς της τροφικής αλυσίδας.

(19) Για να διασφαλιστεί η επίτευξη των στόχων σε εύθετο χρόνο, τα κράτη μέλη πρέπει να καταρτίσουν ειδικά προγράμματα ελέγχου, τα οποία θα πρέπει να εγκριθούν από την Κοινότητα.

(20) Η κύρια ευθύνη για την ασφάλεια των τροφίμων ανήκει στις επιχειρήσεις τροφίμων. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη πρέπει να ενθαρρύνουν την κατάρτιση προγραμμάτων ελέγχου σε επίπεδο επιχειρήσεων.

(21) Στο πλαίσιο των προγραμμάτων ελέγχου, τα κράτη μέλη ή οι επιχειρήσεις τροφίμων ενδέχεται να επιθυμούν τη χρησιμοποίηση ειδικών μεθόδων ελέγχου. Εντούτοις, ορισμένες μέθοδοι μπορεί να μην είναι αποδεκτές, ιδίως εάν εμποδίζουν την επίτευξη του στόχου γενικά, παρακωλύουν ειδικότερα την εφαρμογή των απαραίτητων συστημάτων δοκιμής, ή προκαλούν δυνητικούς κινδύνους για τη δημόσια υγεία. Κατά συνέπεια, πρέπει να προβλεφθούν οι κατάλληλες διαδικασίες που θα επιτρέπουν στην Επιτροπή να αποφασίσει ότι ορισμένες μέθοδοι ελέγχου δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο των προγραμμάτων ελέγχου.

(22) Οι μέθοδοι ελέγχου δύνανται επίσης να εφαρμοστούν ή να αναπτυχθούν ακόμη και αν δεν εμπίπτουν στο πλαίσιο κάποιας ειδικής κοινοτικής νομοθεσίας για την έγκριση προϊόντων, αλλά ενδεχομένως βοηθούν να επιτευχθούν οι στόχοι που αφορούν τη μείωση του επιπολασμού συγκεκριμένων ζωονόσων και ζωονοσογόνων παραγόντων. Η Επιτροπή πρέπει επομένως να έχει την εξουσία να εγκρίνει τη χρησιμοποίηση των εν λόγω μεθόδων σε κοινοτική κλίμακα.

(23) Είναι ουσιαστικής σημασίας η διασφάλιση ότι ο ανεφοδιασμός των αγροτικών εκμεταλλεύσεων με ζώα θα πραγματοποιείται από αγέλες ή σμήνη που έχουν αποτελέσει το αντικείμενο ελέγχων σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού. Εφόσον έχει τεθεί σε ισχύ ένα ειδικό πρόγραμμα ελέγχου, τα αποτελέσματα των δοκιμών πρέπει να διαβιβάζονται στον αγοραστή ζώων. Για το σκοπό αυτό, πρέπει να προστεθούν ειδικές απαιτήσεις στην αντίστοιχη κοινοτική νομοθεσία για το ενδοκοινοτικό εμπόριο και τις εισαγωγές από τρίτες χώρες, ειδικότερα όσον αφορά την αποστολή ζωντανών ζώων και αυγών για επώαση. Πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως η οδηγία 64/432/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1964 για τα κτηνιατρικά προβλήματα που επηρεάζουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο βοοειδών και χοιροειδών, η οδηγία 72/462/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1972 σχετικά με τα υγειονομικά προβλήματα και τα προβλήματα υγειονομικής επιθεώρησης κατά την εισαγωγή βοοειδών και χοίρων και νωπών κρεάτων από τρίτες χώρες [1] και η οδηγία 90/539/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 1990 για τους κτηνιατρικούς όρους που διέπουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο και τις εισαγωγές από τρίτες χώρες πουλερικών και αυγών για επώαση [2].

(24) Όσον αφορά τον έλεγχο της σαλμονέλας, οι διαθέσιμες πληροφορίες δείχνουν ότι τα προϊόντα πουλερικών αποτελούν σημαντική πηγή σαλμονέλωσης στον άνθρωπο. Συνεπώς, τα μέτρα ελέγχου θα πρέπει να ισχύσουν για την παραγωγή αυτών των προϊόντων, επεκτείνοντας έτσι τα μέτρα που εισήχθησαν με την οδηγία 92/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου. Σχετικά με την παραγωγή επιτραπέζιων αυγών, έχει σημασία η καθιέρωση ειδικών μέτρων για τη διάθεση στην αγορά προϊόντων που προέρχονται από σμήνη στα οποία οι δοκιμές για τη σχετική Salmonella δεν ήταν αρνητικές. Σχετικά με το κρέας πουλερικών, ο στόχος είναι να διατεθεί στην αγορά κρέας πουλερικών με την εύλογη βεβαιότητα ότι δεν είναι μολυσμένο από τη σχετική Salmonella. Είναι απαραίτητη μία μεταβατική περίοδος προκειμένου οι υπεύθυνοι των επιχειρήσεων τροφίμων να προσαρμοστούν στα προβλεπόμενα μέτρα. Αυτή μπορεί να προσαρμοστεί περαιτέρω, ειδικότερα υπό το πρίσμα επιστημονικών αξιολογήσεων του κινδύνου. Σε εύθετο χρόνο, πρέπει να ζητούνται αντίστοιχες εγγυήσεις από τις τρίτες χώρες.

(25) Αρμόζει να οριστούν εθνικά και κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς για την παροχή γενικών κατευθύνσεων και βοήθειας σε θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο του παρόντος κανονισμού.

(26) Για να εξασφαλιστεί η ενιαία εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, πρέπει να προβλεφθεί η οργάνωση κοινοτικών ελέγχων των εγγράφων και επιθεωρήσεων σύμφωνα με την απόφαση 98/139/ΕΚ της Επιτροπής της 4ης Φεβρουαρίου 1998 για τη θέσπιση ορισμένων λεπτομερών κανόνων σχετικά με τους επιτόπου ελέγχους που πραγματοποιούνται στον κτηνιατρικό τομέα από εμπειρογνώμονες της Επιτροπής στα κράτη μέλη [3] και την απόφαση 98/140/ΕΚ της Επιτροπής της 4ης Φεβρουαρίου 1998 για τη θέσπιση ορισμένων λεπτομερών κανόνων σχετικά με τους επιτόπου ελέγχους που πραγματοποιούνται στον κτηνιατρικό τομέα από εμπειρογνώμονες της Επιτροπής σε τρίτες χώρες [4].

(27) Πρέπει να καθιερωθούν οι κατάλληλες διαδικασίες για την τροποποίηση ορισμένων διατάξεων του παρόντος κανονισμού, έτσι ώστε να λαμβάνεται υπόψη η συντελεσθείσα τεχνική και επιστημονική πρόοδος και για να εγκριθούν μέτρα εφαρμογής καθώς και μεταβατικά μέτρα.

(28) Δεδομένου ότι τα προαναφερθέντα μέτρα έχουν ένα γενικό πεδίο εφαρμογής κατά την έννοια του άρθρου 2 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [5], πρέπει να εγκριθούν με την κανονιστική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 5 της εν λόγω απόφασης. Η Επιτροπή πρέπει να επικουρείται από την επιτροπή για την ασφάλεια των τροφίμων και την υγεία των ζώων, η οποία συγκροτείται με τον κανονισμό (ΕΚ) . . ./. . . [για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφάλειας των τροφίμων],

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι να εξασφαλιστεί η λήψη κατάλληλων και αποτελεσματικών μέτρων για τον έλεγχο της σαλμονέλας και άλλων ζωονοσογόνων παραγόντων, έτσι ώστε να μειωθεί η εξάπλωσή τους καθώς και ο κίνδυνος που δημιουργούν για τη δημόσια υγεία.

2. Ο παρών κανονισμός καλύπτει:

α) την υιοθέτηση στόχων για τον περιορισμό του επιπολασμού συγκεκριμένων ζωονόσων σε πληθυσμούς ζώων, ιδίως στο στάδιο της πρωτογενούς παραγωγής ζώων, αλλά και, εφόσον είναι απαραίτητο, σε άλλα στάδια της τροφικής αλυσίδας,

β) την έγκριση ειδικών προγραμμάτων ελέγχου που έχουν καταρτιστεί από τα κράτη μέλη και τους υπευθύνους των επιχειρήσεων τροφίμων,

[1] ΕΕ L 302 της 31.12.1972, σ. 28. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά από την οδηγία 97/79/ΕΚ (ΕΕ L 24 της 30.1.1998, σ. 31).

[2] ΕΕ L 303 της 31.10.1990, σ. 6. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά από την απόφαση 2000/505/ΕΚ (ΕΕ L 201 της 9.8.2000, σ. 8).

[3] ΕΕ L 38 της 12.2.1998, σ. 10.

[4] ΕΕ L 38 της 12.2.1998, σ. 14.

[5] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

γ) την έγκριση ειδικών κανόνων που αφορούν ορισμένες μεθόδους ελέγχου που εφαρμόζονται για τη μείωση του επιπολασμού των ζωονόσων και ζωονοσογόνων παραγόντων,

δ) την έγκριση κανόνων που αφορούν το ενδοκοινοτικό εμπόριο και τις εισαγωγές από τρίτες χώρες ορισμένων ζώων και προϊόντων των ζώων αυτών.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. «ζωονόσος» είναι κάθε νόσος ή/και λοίμωξη, η οποία φυσιολογικά είναι δυνατόν να μεταδοθεί, άμεσα ή έμμεσα, από τα ζώα στον άνθρωπο·

2. «ζωονοσογόνος παράγοντας» είναι κάθε ιός, βακτηρίδιο, μύκητας, παράσιτο ή άλλη βιολογική οντότητα που μπορεί να προκαλέσει ζωονόσο·

3. «επιχείρηση τροφίμων» είναι η επιχείρηση όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) . . ./. . . [για την υγιεινή των τροφίμων]·

4. «υπεύθυνος της επιχείρησης τροφίμων» είναι το άτομο ή τα άτομα που είναι αρμόδιο (-α) να εξασφαλίζει (-ουν) την τήρηση των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας στην επιχείρηση τροφίμων που βρίσκεται υπό την επίβλεψή του (-ς)·

5. «επιπολασμός» είναι ο αριθμός των περιπτώσεων επιδημιολογικών μονάδων στις οποίες το αποτέλεσμα της δοκιμής ήταν θετικό για μια δεδομένη ζωονόσο ή έναν ζωονοσογόνο παράγοντα, σε ένα συγκεκριμένο πληθυσμό και κατά τη διάρκεια μιας σαφώς καθορισμένης χρονικής περιόδου·

6. «αγέλη» είναι ένα ζώο ή ομάδα ζώων όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α) της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ·

7. «σμήνος» είναι ένα ζώο ή ομάδα ζώων όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 σημείο 7 της οδηγίας 90/539/ΕΟΚ·

8. «πρωτογενής παραγωγή» είναι η παραγωγή όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) . . ./. . . [για την υγιεινή των τροφίμων].

Άρθρο 3

Αρμόδιες αρχές

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει την αρμόδια αρχή του για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

2. Η αρμόδια αρχή είναι υπεύθυνη ιδιαίτερα για:

α) την κατάρτιση του προγράμματος που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 και την προετοιμασία των τυχόν τροποποιήσεων που αποδεικνύονται απαραίτητες, ιδίως υπό το πρίσμα των δεδομένων και των αποτελεσμάτων που έχουν παραχθεί·

β) τη συλλογή των στοιχείων που απαιτούνται για την αξιολόγηση των μέσων που έχουν χρησιμοποιηθεί και των αποτελεσμάτων που έχουν παραχθεί κατά την εφαρμογή των εθνικών προγραμμάτων ελέγχου, τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 5· ακόμα είναι υπεύθυνη για την ετήσια υποβολή των εν λόγω στοιχείων και αποτελεσμάτων, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων τυχόν μελετών, στην Επιτροπή και στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Τροφίμων, μέχρι την 31η Μαΐου του επομένου έτους, με βάση τους κανόνες που προβλέπονται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 της οδηγίας . . ./. . ./ΕΚ [για την παρακολούθηση των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων, που τροποποιεί την απόφαση 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου και καταργεί την οδηγία 92/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου]·

γ) τη διεξαγωγή τακτικών ελέγχων στις εγκαταστάσεις των επιχειρήσεων τροφίμων, με σκοπό τον έλεγχο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 4

Στόχοι της Κοινότητας για τη μείωση του επιπολασμού των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων

1. Οι στόχοι της Κοινότητας για τη μείωση του επιπολασμού των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρος Α στήλη 1 στους πληθυσμούς ζώων που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρος Α στήλη 2, καθορίζονται λαμβάνοντας υπόψη:

α) την πείρα που έχει αποκτηθεί στο πλαίσιο των υπαρχόντων εθνικών μέτρων,

β) τα στοιχεία που διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή ή στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Τροφίμων στο πλαίσιο ισχυουσών κοινοτικών απαιτήσεων, ιδίως στο πλαίσιο εκθέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 της οδηγίας . . ./. . ./ΕΚ [για την παρακολούθηση των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων, για την τροποποίηση της απόφασης 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου],

γ) τα κριτήρια που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρος Β.

Όταν αυτό είναι αναγκαίο, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2, το παράρτημα I μπορεί να τροποποιηθεί και να ληφθεί απόφαση για τον καθορισμό κοινοτικών στόχων και για άλλα στάδια της τροφικής αλυσίδας.

2. Οι κοινοτικοί στόχοι περιλαμβάνουν τουλάχιστον τις λεπτομέρειες που αναφέρονται στο παράρτημα I μέρος Γ.

3. Οι στόχοι της Κοινότητας καθορίζονται για πρώτη φορά πριν από τις αντίστοιχες ημερομηνίες που αναφέρονται στο παράρτημα I μέρος Α στήλη 4. Οι στόχοι, καθώς και οι τυχόν τροποποιήσεις τους, καθορίζονται σύμφωνα με την διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 και αφού ληφθεί υπόψη η γνώμη της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Τροφίμων.

4. Με την επιφύλαξη των κοινοτικών κανόνων για την διατροφή των ζώων, την υγεία των ζώων ή την υγιεινή των τροφίμων, η μείωση του επιπολασμού των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων που παρατίθενται στο παράρτημα Ι επιτυγχάνεται σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό και με οποιουσδήποτε άλλους κανόνες θεσπίζονται σύμφωνα με αυτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 5

Εθνικά προγράμματα ελέγχου

1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν, ιδίως με βάση τους στόχους της Κοινότητας που προβλέπονται στο άρθρο 4 και τη γεωγραφική κατανομή των ζωονόσων στην επικράτειά τους, εθνικά προγράμματα ελέγχου για κάθε ζωονόσο και ζωονοσογόνο παράγοντα που απαριθμείται στο παράρτημα Ι.

2. Τα εθνικά προγράμματα ελέγχου πρέπει να είναι διαρκή και να καλύπτουν μια περίοδο τουλάχιστον τριών συνεχών ετών.

3. Τα εθνικά προγράμματα ελέγχου:

α) προβλέπουν την ανίχνευση ζωονόσων και ζωονοσογόνων παραγόντων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις και τους ελάχιστους κανόνες δειγματοληψίας που ορίζονται στο παράρτημα ΙΙ·

β) καθορίζουν τις ευθύνες των υπευθύνων των επιχειρήσεων τροφίμων, ιδίως όσον αφορά τα προγράμματα ελέγχου που εφαρμόζουν, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7·

γ) διευκρινίζουν τα μέτρα ελέγχου που πρέπει να λαμβάνονται ύστερα από τον εντοπισμό ζωονόσων και ζωονοσογόνων παραγόντων, ιδίως για την προστασία της δημόσιας υγείας, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής των ειδικών μέτρων που καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ·

δ) επιτρέπουν την αξιολόγηση της προόδου που σημειώθηκε στο πλαίσιο των διατάξεών τους, καθώς και την αναθεώρηση των εν λόγω προγραμμάτων, ιδίως με βάση τα αποτελέσματα της ανίχνευσης των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων.

4. Τα εθνικά προγράμματα ελέγχου καλύπτουν τουλάχιστον τα ακόλουθα στάδια της τροφικής αλυσίδας:

α) παραγωγή ζωοτροφών·

β) πρωτογενής παραγωγή ζώων·

γ) μεταποίηση και παρασκευή τροφίμων ζωικής προέλευσης.

5. Τα εθνικά προγράμματα ελέγχου περιέχουν, όταν αυτό αρμόζει, διατάξεις σχετικά με τις μεθόδους δοκιμών και τα κριτήρια βάσει των οποίων θα αξιολογηθούν τα αποτελέσματα των δοκιμών στις οποίες υποβλήθηκαν τα ζώα και τα αυγά επώασης μέσα στην εθνική επικράτεια του εκάστοτε κράτους μέλους, ως μέρος των επίσημων ελέγχων που προβλέπονται στο παράρτημα ΙΙ μέρος Α σημείο 1.6.

6. Οι απαιτήσεις και οι ελάχιστους κανόνες δειγματοληψίας που ορίζονται στο παράρτημα ΙΙ μπορούν να τροποποιηθούν σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2.

7. Εντός έξι μηνών από τον καθορισμό των κανόνων της Κοινότητας που προβλέπονται στο άρθρο 4, τα κράτη μέλη υποβάλλουν τα εθνικά προγράμματα ελέγχου στην Επιτροπή και καθορίζουν τα μέτρα που πρόκειται να εφαρμοστούν.

Άρθρο 6

Έγκριση των εθνικών προγραμμάτων ελέγχου

1. Εντός έξι μηνών από την υποβολή ενός εθνικού προγράμματος ελέγχου, η Επιτροπή εξακριβώνει εάν αυτό συμφωνεί με τους σχετικούς κανόνες, συμπεριλαμβανομένου ειδικότερα του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή ενδέχεται να ζητήσει από τα κράτη μέλη να τροποποιήσουν ή να συμπληρώσουν τα προγράμματα έτσι ώστε να συμμορφωθούν με τους σχετικούς κανόνες. Όταν η Επιτροπή βεβαιωθεί για την καταλληλότητα των προγραμμάτων, αυτά εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2.

2. Τροποποιήσεις σε πρόγραμμα, το οποίο έχει προηγουμένως εγκριθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη της κατάστασης στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, ιδίως με βάση τα αποτελέσματα που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο δ), μπορούν να εγκριθούν σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2.

3. Όταν η Επιτροπή ζητήσει περαιτέρω στοιχεία από ένα κράτος μέλος, η εξάμηνη προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 διακόπτεται έως ότου παρασχεθούν τα εν λόγω στοιχεία.

Άρθρο 7

Προγράμματα ελέγχου των υπευθύνων των επιχειρήσεων τροφίμων

1. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τους υπευθύνους των επιχειρήσεων τροφίμων, οι οποίοι έχουν πλήρη ευθύνη για την παραγωγή ορισμένων ζώων ή προϊόντων ζωικής προέλευσης, ή τις οργανώσεις που εκπροσωπούν τους εν λόγω υπευθύνους, να καταρτίσουν ένα ή περισσότερα προγράμματα ελέγχου.

Τα εν λόγω προγράμματα ελέγχου καλύπτουν τουλάχιστον την παραγωγή ζωοτροφών και την πρωτογενή παραγωγή ζώων.

2. Οι υπεύθυνοι των επιχειρήσεων τροφίμων ή οι αντιπροσωπευτικές οργανώσεις τους υποβάλλουν προς έγκριση τα προγράμματα ελέγχου που έχουν καταρτίσει, καθώς και τυχόν τροποποιήσεις τους, στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένοι. Εφόσον η πρωτογενής παραγωγή ζώων πραγματοποιείται σε διαφορετικά κράτη μέλη, αυτά τα προγράμματα θα εγκρίνονται ξεχωριστά για κάθε κράτος μέλος.

3. Η αρμόδια αρχή εγκρίνει τα προγράμματα ελέγχου που έχουν υποβληθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2, μόνον εφόσον μετά από επίσκεψη επιθεώρησης έχει διαπιστώσει ότι τα προγράμματα ελέγχου πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ, εφόσον αυτές οι απαιτήσεις είναι σχετικές, και τους στόχους του σχετικού εθνικού προγράμματος ελέγχου.

4. Τα κράτη μέλη τηρούν ενημερωμένους καταλόγους των εγκεκριμένων προγραμμάτων ελέγχου των υπευθύνων των επιχειρήσεων τροφίμων ή των αντιπροσωπευτικών οργανώσεών τους.

Τα κράτη μέλη θέτουν τους εν λόγω καταλόγους στη διάθεση της Επιτροπής, όταν αυτή τους ζητήσει.

5. Οι υπεύθυνοι των επιχειρήσεων τροφίμων ή οι αντιπροσωπευτικές οργανώσεις τους ανακοινώνουν τακτικά τα αποτελέσματα των προγραμμάτων ελέγχου στις αρμόδιες αρχές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 8

Ειδικές μέθοδοι ελέγχου

1. Με την πρωτοβουλία της Επιτροπής ή κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους και, εφόσον απαιτείται, αφού ζητηθεί η γνώμη της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Τροφίμων, μπορούν να θεσπιστούν τα ακόλουθα, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2:

α) αποφάσεις ότι οι ειδικές μέθοδοι ελέγχου δύνανται ή πρέπει να εφαρμοστούν για τη μείωση του επιπολασμού των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων στο στάδιο της πρωτογενούς παραγωγής ζώων και σε άλλα στάδια της τροφικής αλυσίδας·

β) κανόνες σχετικά με τους όρους χρησιμοποίησης των μεθόδων που αναφέρονται στο σημείο α)·

γ) λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τα απαιτούμενα έγγραφα και τις απαραίτητες διαδικασίες, καθώς και τις ελάχιστες απαιτήσεις για τις μεθόδους που αναφέρονται στο σημείο α)·

δ) αποφάσεις ότι ορισμένες ειδικές μέθοδοι ελέγχου δεν πρέπει να χρησιμοποιηθούν στο πλαίσιο των προγραμμάτων ελέγχου.

2. Οι διατάξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) β) και γ) δεν ισχύουν για τις μεθόδους που χρησιμοποιούν ουσίες ή τεχνικές οι οποίες καλύπτονται από την κοινοτική νομοθεσία για τη διατροφή των ζώων, τα πρόσθετα τροφίμων ή τα κτηνιατρικά φάρμακα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΜΠΟΡΙΟ

Άρθρο 9

Ενδοκοινοτικό εμπόριο

1. Το αργότερο από τις ημερομηνίες που αναφέρονται στο παράρτημα I μέρος Α στήλη 5, τα σμήνη και οι αγέλες προέλευσης των ειδών που παρατίθενται στη στήλη 2 υποβάλλονται σε δοκιμασία για τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες που απαριθμούνται στη στήλη 1, πριν από οποιαδήποτε αποστολή ζωντανών ζώων ή αυγών επώασης από την επιχείρηση τροφίμων από όπου προέρχονται. Η ημερομηνία και το αποτέλεσμα της δοκιμασίας περιλαμβάνεται στα σχετικά υγειονομικά πιστοποιητικά, όπως καθορίζεται στην οδηγία 64/432/ΕΟΚ ή στην οδηγία 90/539/ΕΟΚ.

2. Με την επιφύλαξη των ειδικών απαιτήσεων σχετικά με τον έλεγχο της σαλμονέλας σε ορισμένα σμήνη, όπως αυτές καθορίζονται στο παράρτημα II, επιτρέπεται στα κράτη μέλη προορισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 και για μία μεταβατική περίοδο, να απαιτούν τα αποτελέσματα των δοκιμών που πρέπει να αναφέρονται στα σχετικά υγειονομικά πιστοποιητικά για αποστολές ζώων και αυγών επώασης, τα οποία υπόκεινται σε δοκιμασία στο κράτος μέλος αποστολής, να πληρούν τα ίδια κριτήρια με εκείνα που καθορίζονται στο δικό του εθνικό πρόγραμμα, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 5, για αντίστοιχες αποστολές μέσα στην επικράτειά του.

Η άδεια αυτή μπορεί να αποσυρθεί σύμφωνα με την ίδια διαδικασία.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5 παράγραφος 6, μπορούν να θεσπιστούν ειδικοί κανόνες σχετικά με τον καθορισμό από τα κράτη μέλη των κριτηρίων που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 5 και στην παράγραφο 2 ανωτέρω, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν ισχύουν για τη διαμετακόμιση αυγών με σκοπό τη συσκευασία ή τη μεταποίηση.

Άρθρο 10

Εισαγωγές από τρίτες χώρες

1. Από τις ημερομηνίες που αναφέρονται στο παράρτημα I, κεφάλαιο Α, στήλη 5, η εγγραφή ή η απαγόρευση εγγραφής μιας τρίτης χώρας στους καταλόγους τρίτων χωρών από τις οποίες, όπως προβλέπεται από την κοινοτική νομοθεσία για τα σχετικά είδη ή τις κατηγορίες, τα κράτη μέλη επιτρέπεται να εισάγουν τα ζώα ή τα αυγά επώασης τα οποία καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, υπόκειται στην υποβολή, από την ενδιαφερόμενη τρίτη χώρα στην Επιτροπή, προγράμματος ισοδύναμου με εκείνα που προβλέπονται στο άρθρο 5. Το εν λόγω πρόγραμμα θα περιέχει λεπτομέρειες για τις παρεχόμενες από την εν λόγω χώρα εγγυήσεις, όσον αφορά τις επιθεωρήσεις και τους ελέγχους για ζωονόσους και ζωονοσογόνους παράγοντες. Οι εγγυήσεις αυτές πρέπει να είναι τουλάχιστον ισοδύναμες με τις εγγυήσεις που προβλέπονται στο παρόντα κανονισμό.

2. Τα εν λόγω προγράμματα εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2, με την προϋπόθεση ότι αποδεικνύεται αντικειμενικά η ισοδυναμία των μέτρων που περιγράφονται σε αυτά, με τις σχετικές απαιτήσεις που ισχύουν βάσει κοινοτικών κανόνων. Σύμφωνα με την εν λόγω διαδικασία, δύνανται να επιτραπούν εναλλακτικές εγγυήσεις αντί για εκείνες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, υπό τον όρο ότι δεν είναι ευνοϊκότερες σε σχέση με εκείνες που ισχύουν στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

3. Για τις τρίτες χώρες με τις οποίες έχει καθιερωθεί τακτική ροή εμπορικών συνδιαλλαγών, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 7 και του άρθρου 6 παράγραφοι 1 και 3 σχετικά με τις χρονικές περιόδους για την υποβολή και την έγκριση των προγραμμάτων. Για τρίτες χώρες που βρίσκονται στη διαδικασία καθιέρωσης ή ανανέωσης της ροής εμπορικών συνδιαλλαγών, ισχύουν τα χρονικά διαστήματα που προβλέπονται στο άρθρο 6.

4. Οι αγέλες και τα σμήνη από όπου προέρχονται τα είδη που παρατίθενται στο παράρτημα Ι κεφάλαιο Α στήλη 2 υφίστανται δοκιμή για τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες που απαριθμούνται στη στήλη 1, πριν από κάθε διαμετακόμιση των ζωντανών ζώων ή των αυγών επώασης από την επιχείρηση προέλευσής τους. Η ημερομηνία και το αποτέλεσμα της δοκιμασίας αναγράφονται στο σχετικό πιστοποιητικό εισαγωγής. Τα υποδείγματα αυτών των πιστοποιητικών, τα οποία έχουν καθοριστεί από την κοινοτική νομοθεσία, θα τροποποιηθούν ανάλογα.

5. Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2, μπορεί να επιτραπεί στο κράτος μέλος του τελικού προορισμού να απαιτήσει τα αποτελέσματα της δοκιμασίας που αναφέρεται στην παράγραφο 4 να πληρούν τα ίδια κριτήρια με εκείνα που καθορίζονται στο πλαίσιο του εθνικού προγράμματός του, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 5. Η εν λόγω άδεια μπορεί να αποσυρθεί και, με την επιφύλαξη του άρθρου 5 παράγραφος 6, να καθοριστούν ειδικοί κανόνες σχετικά με αυτά τα κριτήρια, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2.

6. Η εγγραφή ή η απαγόρευση εγγραφής μιας τρίτης χώρας στους καταλόγους τρίτων χωρών από τις οποίες, όπως προβλέπεται από την κοινοτική νομοθεσία για τη σχετική κατηγορία προϊόντων, τα κράτη μέλη επιτρέπεται να εισάγουν τα προϊόντα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, υπόκειται στην υποβολή, από την ενδιαφερόμενη τρίτη χώρα στην Επιτροπή, εγγυήσεων ισοδύναμων με εκείνες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Άρθρο 11

Εργαστήρια αναφοράς

1. Ορίζονται, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2, κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς για την ανάλυση και τη διεξαγωγή δοκιμών όσον αφορά τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι.

2. Οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα των κοινοτικών εργαστηρίων αναφοράς, ιδίως όσον αφορά το συντονισμό των δραστηριοτήτων τους με εκείνες των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2.

3. Τα κράτη μέλη ορίζουν τα εθνικά εργαστήρια αναφοράς για τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι. Τα ονόματα και οι διευθύνσεις των εργαστηρίων ανακοινώνονται στην Επιτροπή.

4. Ορισμένες αρμοδιότητες και καθήκοντα των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς, ιδίως όσον αφορά το συντονισμό των δραστηριοτήτων τους με εκείνες των σχετικών εργαστηρίων στα κράτη μέλη δύνανται να καθοριστούν σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2.

Άρθρο 12

Έγκριση εργαστηρίων, ποιοτικές απαιτήσεις και εγκεκριμένες μέθοδοι δοκιμής

1. Τα εργαστήρια που συμμετέχουν σε προγράμματα ελέγχου κατ'εφαρμογή των άρθρων 5 και 7, στα οποία αναλύονται δείγματα για την ανίχνευση της παρουσίας των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι εγκρίνονται από την αρμόδια αρχή.

2. Το αργότερο από 1ης Ιανουαρίου 2005, κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι τα εργαστήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εφαρμόζουν σύστημα διασφάλισης ποιότητας, το οποίο πληροί τις απαιτήσεις του Προτύπου ΕΝ/ISO 17025.

Τα εργαστήρια θα συμμετέχουν τακτικά σε συλλογικές δοκιμές που διοργανώνει ή συντονίζει το εθνικό εργαστήριο αναφοράς.

3. Οι δοκιμές για την παρουσία των ζωονόσων και ζωονοσογόνων παραγόντων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι διενεργούνται με χρήση των μεθόδων και των πρωτοκόλλων που συνιστούν οι διεθνείς οργανισμοί τυποποίησης, ως μεθόδων αναφοράς.

Μπορούν να χρησιμοποιηθούν εναλλακτικές μέθοδοι εφόσον έχουν επικυρωθεί σύμφωνα με διεθνώς αναγνωρισμένους κανόνες και προσφέρουν αποτελέσματα ισοδύναμα με εκείνα που επιτυγχάνονται με τη σχετική μέθοδο αναφοράς.

Όταν αυτό απαιτείται, μπορούν να εγκριθούν άλλες μέθοδοι διεξαγωγής δοκιμασιών, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Άρθρο 13

Τροποποιήσεις των παραρτημάτων, μεταβατικά μέτρα και μέτρα εφαρμογής

Αφού ζητηθεί η γνώμη της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Τροφίμων, όταν αυτό αρμόζει, μπορούν να τροποποιηθούν τα παραρτήματα ή να εγκριθούν τα κατάλληλα μεταβατικά μέτρα ή μέτρα εφαρμογής, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων τροποποιήσεων στα σχετικά υγειονομικά πιστοποιητικά, σύμφωνα με τις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 2.

Άρθρο 14

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή για την ασφάλεια των τροφίμων και την υγεία των ζώων, η οποία συγκροτείται με τον κανονισμό (ΕΚ) .../... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφάλειας των τροφίμων].

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται η κανονιστική διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 5 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 7 και το άρθρο 8 της ίδιας απόφασης.

3. Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε τρεις μήνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 15

Κοινοτικοί έλεγχοι

Η Επιτροπή διενεργεί επιτόπιους ελέγχους σύμφωνα με τις αποφάσεις 98/139/ΕΚ και 98/140/ΕΚ της Επιτροπής, στα κράτη μέλη και σε τρίτες χώρες, για να εξασφαλίσει ότι οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού, οι κανόνες που καθορίζονται δυνάμει αυτού και τα τυχόν μέτρα διασφάλισης εφαρμόζονται ομοιόμορφα.

Άρθρο 16

Τροποποίηση της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ

Στο άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ, προστίθεται το ακόλουθο σημείο στ):

«στ) να έχουν αποτελέσει το αντικείμενο ελέγχων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) . . ./. . . του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) [παρών κανονισμός],

_____

(*) ΕΕ L . . .».

Άρθρο 17

Τροποποίηση της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ

Στο άρθρο 6 της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 7:

«7. Τα ζώντα ζώα πρέπει να κατάγονται από τρίτες χώρες, οι οποίες εφαρμόζουν κανόνες ισοδύναμους προς τις σχετικές με τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες απαιτήσεις που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) . . ./. . . του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) [παρών κανονισμός]

_____

(*) ΕΕ L . . .».

Άρθρο 18

Τροποποίηση της οδηγίας 90/539/ΕΟΚ

Η οδηγία 90/539/ΕΟΚ τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Στο άρθρο 6 παράγραφος 1, προστίθεται το ακόλουθο σημείο δ):

«δ) να έχουν αποτελέσει το αντικείμενο ελέγχων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) . . ./. . . του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) [παρών κανονισμός]

_____

(*) ΕΕ L . . .».

2. Στο άρθρο 10, προστίθεται το ακόλουθο σημείο ε):

«ε) η οποία έχει υποστεί ελέγχους σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) . . ./. . . του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [παρών κανονισμός].»

3. Στο άρθρο 21 παράγραφος 2, προστίθεται το ακόλουθο σημείο η):

«η) η τήρηση των κοινοτικών κανόνων για τον έλεγχο των ζωονόσων και των παθογόνων παραγόντων τους.»·

Άρθρο 19

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Α. **Συγκεκριμένες ζωονόσοι και ζωονοσογόνοι παράγοντες, για τους οποίους καθορίζονται κοινοτικοί στόχοι για τον περιορισμό του επιπολασμού, σύμφωνα με το άρθρο 4**

1. Ζωονόσος/ζωονοσογόνος παράγοντας	2. Ζωϊκός πληθυσμός	3. Στάδιο της τροφικής αλυσίδας	4. Στόχος που θα καθοριστεί έως τις (ημερομηνία)	5. Οι υποχρεωτικές δοκιμές και η πιστοποίηση για το εμπόριο ισχύουν από την
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν ιδιαίτερη σημασία για τη δημόσια υγεία (α)	Σμήνη αναπαραγωγής του Gallus gallus	Πρωτογενής παραγωγή	31.12.2003	1.1.2005
Salmonella Enteritidis	Ωοτόκοι όρνιθες	Πρωτογενής παραγωγή	31.12.2004	1.1.2006
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν ιδιαίτερη σημασία για τη δημόσια υγεία (α)	Κοτόπουλα πάχυνσης	Πρωτογενής παραγωγή	31.12.2005	1.1.2007
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν ιδιαίτερη σημασία για τη δημόσια υγεία (α)	Γαλοπούλες	Πρωτογενής παραγωγή	31.12.2006	1.1.2008
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν ιδιαίτερη σημασία για τη δημόσια υγεία (α)	Αγέλες χοίρων αναπαραγωγής	Πρωτογενής παραγωγή	31.12.2006	1.1.2008

(α) Οι ορότυποι θα ορίζονται αφού καθοριστεί ο στόχος.

Β. **Κριτήρια για την κατάρτιση του καταλόγου των ζωονόσων και των σταδίων της τροφικής αλυσίδας στο μέρος Α ανωτέρω**

Εφόσον είναι απαραίτητο, μπορούν να προστίθενται ή να διαγράφονται ζωονόσοι ή ζωονοσογόνοι παράγοντες, ή να διευκρινίζονται διάφορα στάδια της τροφικής αλυσίδας. Σε αυτή τη διαδικασία λαμβάνονται υπόψη ιδίως:

— η εμφάνισή τους στους πληθυσμούς των ζώων και των ανθρώπων, στις ζωοτροφές και στα τρόφιμα,

— η σοβαρότητα των επιπτώσεων για τους ανθρώπους,

— οι οικονομικές συνέπειες για την υγειονομική περίθαλψη και τις επιχειρήσεις τροφίμων,

— οι επιδημιολογικές τάσεις στους πληθυσμούς των ζώων και των ανθρώπων, στις ζωοτροφές και τα τρόφιμα, και

— οι επιλογές διαχείρισης που προβλέπονται στο σχετικό στάδιο υλοποίησης του στόχου.

Γ. **Κριτήρια σχετικά με τους στόχους**

Οι στόχοι της Κοινότητας που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 συνίστανται τουλάχιστον στα ακόλουθα:

1. Στην αριθμητική έκφραση, είτε

   α) του μέγιστου ποσοστού των επιδημιολογικών μονάδων που παραμένουν θετικές, ή/και

   β) του ελάχιστου ποσοστού της μείωσης σε ορισμένο αριθμό θετικών επιδημιολογικών μονάδων,

2. στη μέγιστη προθεσμία μέσα στην οποία θα επιτευχθεί ο στόχος,

3. στον ορισμό των επιδημιολογικών μονάδων που αναφέρονται στο σημείο 1, και

4. στον ορισμό των προγραμμάτων δοκιμών που είναι απαραίτητα για την επαλήθευση της επίτευξης του στόχου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΖΩΟΝΟΣΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΟΝΟΣΟΓΟΝΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΑΠΑΡΙΘΜΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Α. **Γενικές απαιτήσεις για τα εθνικά προγράμματα ελέγχου**

Το πρόγραμμα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη φύση της ζωονόσου ή/και των παθογόνων παραγόντων της, καθώς και την ιδιαίτερη κατάσταση που επικρατεί στο κράτος μέλος, ενώ παράλληλα πρέπει:

α) να αναφέρει τον στόχο του προγράμματος, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της συγκεκριμένης ζωονόσου,

β) να προσδιορίζει,

1. Γενικά

1.1. την εμφάνιση της συγκεκριμένης ζωονόσου στο κράτος μέλος, με ειδική αναφορά στα αποτελέσματα που έχουν προκύψει στο πλαίσιο της παρακολούθησης σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας . . ./. . ./ΕΚ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, [για την παρακολούθηση των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων, που τροποποιεί την απόφαση 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου και καταργεί την οδηγία 92/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου],

1.2. τη γεωγραφική περιοχή, ή όταν αυτό αρμόζει, τις επιδημιολογικές μονάδες στις οποίες θα εκτελεστεί το πρόγραμμα,

1.3. την υποδομή των σχετικών αρμόδιων αρχών,

1.4. τον κατάλογο των εγκεκριμένων εργαστηρίων στα οποία εξετάζονται τα δείγματα που έχουν συλλεχθεί στο πλαίσιο του προγράμματος,

1.5. τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται στην εξέταση των ζωονοσογόνων παραγόντων,

1.6. τους επίσημους ελέγχους (συμπεριλαμβανομένων των προγραμμάτων δειγματοληψίας) σε ζωοτροφές, σμήνη ή/και αγέλες,

1.7. τους επίσημους ελέγχους (συμπεριλαμβανομένων των προγραμμάτων δειγματοληψίας) σε άλλα στάδια της αλυσίδας παραγωγής τροφίμων και σε επίπεδο ζωοτροφών,

1.8. το είδος των μέτρων που προβλέπονται από τις αρμόδιες αρχές όσον αφορά τα ζώα ή τα προϊόντα, στα οποία έχουν ανιχνευθεί ζωονόσοι και ζωονοσογόνοι παράγοντες, ιδίως για την προστασία της δημόσιας υγείας,

1.9. την ισχύουσα εθνική νομοθεσία·

2. Όσον αφορά τις επιχειρήσεις τροφίμων που καλύπτονται από το πρόγραμμα

2.1. τη δομή της παραγωγής των εκάστοτε ειδών και προϊόντων τους,

2.2. τη δομή της παραγωγής ζωοτροφών,

2.3. τους σχετικούς οδηγούς για τις ορθές ζωοτεχνικές πρακτικές ή άλλες κατευθυντήριες γραμμές (υποχρεωτικές ή προαιρετικές) στις οποίες καθορίζονται τουλάχιστον

— η υγιεινή διαχείριση στις αγροτικές εκμεταλλεύσεις,

— τα μέτρα για την αποφυγή εισερχόμενων μολύνσεων που μεταδίδονται από ζώα, ζωοτροφές, πόσιμο νερό ή από άτομα που εργάζονται στο αγρόκτημα,

— η υγιεινή κατά τη μεταφορά ζώων προς και από τα αγροκτήματα,

2.4. τη συνήθη κτηνιατρική επίβλεψη των αγροκτημάτων,

2.5. την καταγραφή των αγροκτημάτων,

2.6. την τήρηση μητρώων στις αγροτικές εκμεταλλεύσεις,

2.7. τα έγγραφα που συνοδεύουν τα ζώα κατά την αποστολή,

2.8. άλλα σχετικά μέτρα με τα οποία εξασφαλίζεται η δυνατότητα εντοπισμού της προέλευσης των ζώων·

γ) να τηρούνται οι ελάχιστοι κανόνες και όρια σχετικά με τη δειγματοληψία, που προβλέπονται στο μέρος Β·

δ) όπου αυτό ισχύει, να πληρούνται οι ελάχιστες απαιτήσεις που προβλέπονται στα μέρη Γ έως Ε.

Β. **Ελάχιστες απαιτήσεις δειγματοληψίας**

1. Εφόσον το αντίστοιχο πρόγραμμα ελέγχου, που αναφέρεται στο άρθρο 5, εγκριθεί, ο υπεύθυνος της επιχείρησης τροφίμων οφείλει, με δικά του έξοδα, να αναθέτει τη λήψη δειγμάτων προς ανάλυση για την ανίχνευση των ζωονόσων ή των ζωονοσογόνων παραγόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι, τηρώντας τα ακόλουθα κατώτατα επίπεδα δειγματοληψίας.

Ζωονόσος/ζωονοσογόνος παράγοντας	Είδη ζώων	Ημερομηνία	Η δειγματοληψία καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα στάδια παραγωγής
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν ιδιαίτερη σημασία για τη δημόσια υγεία (α)	1. Σμήνη αναπαραγωγής του Gallus gallus		
	1.1. Σμήνη εκτροφής	α) ζωοτροφές	
		β) ζώντα ζώα	i) νεοσσοί μίας ημέρας ii) 4 εβδομάδων iii) 2 εβδομάδες πριν τη μετάβαση στη φάση ωοτοκίας ή τη μονάδα ωοτοκίας
	1.2. Ενήλικα σμήνη αναπαραγωγής	α) ζωοτροφές	
		β) ζώντα ζώα	i) κάθε δύο εβδομάδες κατά την περίοδο ωοτοκίας
Salmonella Enteriti-dis και Salmonella Typhimurium	2. Ωοτόκοι όρνιθες για εμπορικούς σκοπούς	α) ζωοτροφές	
	2.1. Σμήνη εκτροφής	β) ζώντα ζώα	i) νεοσσοί μίας ημέρας ii) νεαρές όρνιθες 2 εβδομάδες πριν τη μετάβαση στη φάση ωοτοκίας ή τη μονάδα ωοτοκίας
	2.2. Σμήνη αναπαραγωγής	α) ζωοτροφές	
		β) ζώντα ζώα	i) κάθε 9 εβδομάδες κατά την περίοδο ωοτοκίας
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν ιδιαίτερη σημασία για τη δημόσια υγεία (α)	3. Κοτόπουλα πάχυνσης	α) ζωοτροφές	
		β) ζώντα ζώα	i) πτηνά μεταφερόμενα για σφαγή
		γ) επιθεώρηση προ της σφαγής	
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν ιδιαίτερη σημασία για τη δημόσια υγεία (α)	4. Γαλοπούλες	Επιθεώρηση προ της σφαγής	i) πτηνά μεταφερόμενα για σφαγή
	5. Χοίροι	Επιθεώρηση προ της σφαγής	i) ζώα μεταφερόμενα για σφαγή

(α) Οι ορότυποι θα ορίζονται όταν καθορίζεται ο στόχος.

2. Τα στοιχεία που συγκεντρώνονται πρέπει να συνοδεύονται από τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) Ημερομηνία και τόπος δειγματοληψίας·

β) Στοιχεία του σμήνους /της αγέλης.

3. Δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται ανοσολογικές δοκιμασίες, εάν τα ζώα έχουν εμβολιαστεί, εκτός εάν έχει αποδειχθεί ότι το χρησιμοποιηθέν εμβόλιο δεν επηρεάζει τη μέθοδο δοκιμασίας που εφαρμόζεται.

Γ. **Ειδικές απαιτήσεις για τα σμήνη αναπαραγωγής του Gallus gallus**

Εφόσον, μετά από την εξέταση που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το σημείο 1 του πίνακα στο μέρος Β.1, επιβεβαιωθεί η παρουσία της Salmonella Enteritidis ή της Salmonella Typhimurium σε σμήνος αναπαραγωγής του είδους Gallus gallus, πρέπει να λαμβάνονται τα ακόλουθα μέτρα:

Τα μη επωασθέντα αβγά του σμήνους πρέπει να καταστρέφονται ή να προορίζονται για την παρασκευή προϊόντων αυγών ή να υπόκεινται σε αντίστοιχη επεξεργασία, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η εξάλειψη της Salmonella Enteritidis και της Salmonella Typhimurium σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) . . ./. . . [για την υγιεινή των τροφίμων]·

Με την επιφύλαξη των απαιτήσεων του μέρους Ε που ακολουθεί, όλα τα πτηνά — συμπεριλαμβανομένων των νεοσσών μίας ημέρας — του σμήνους πρέπει να σφάζονται ή να καταστρέφονται έτσι ώστε να μειώνεται όσο το δυνατόν περισσότερο ο κίνδυνος της εξάπλωσης της σαλμονέλας. Η σφαγή πρέπει να διεξάγεται σύμφωνα με το [παράρτημα ΙΙ, τμήμα ΙΙ, κεφάλαιο IV, σημείο 11] (οι σχετικές διατάξεις) του κανονισμού (ΕΚ) . . ./. . . του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της . . .[για τον καθορισμό ειδικών κανόνων υγιεινής για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης], και με το [παράρτημα ΙΙ, κεφάλαιο ΙΙΙ, τμήμα Ι, σημείο 5] (οι σχετικές διατάξεις) του κανονισμού (ΕΚ) . . ./. . . του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [για τον καθορισμό λεπτομερών διατάξεων για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προέλευσης που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση].

Εφόσον σε εκκολαπτήριο εξακολουθούν να υπάρχουν αυγά επώασης από σμήνη στα οποία έχει επιβεβαιωθεί η παρουσία Salmonella Enteritidis ή Salmonella Typhimurium, αυτά πρέπει να καταστρέφονται ή να υπόκεινται σε επεξεργασία ως υλικά της κατηγορίας 3 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) . . ./. . . του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της . . . [για τον καθορισμό λεπτομερών διατάξεων για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προέλευσης που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση].

Δ. **Ειδικές απαιτήσεις για τα σμήνη ωοτόκων ορνίθων**

Από την 1η Ιανουαρίου 2008, τα αυγά δεν θα χρησιμοποιούνται για την άμεση ανθρώπινη κατανάλωση (επιτραπέζια αυγά) εκτός εάν προέρχονται από σμήνος ωοτόκων ορνίθων που προορίζεται για εμπορικούς σκοπούς, το οποίο υπόκειται στο πρόγραμμα δοκιμών, σύμφωνα με το σημείο 2 στον πίνακα του μέρους Β και κατόπιν αυτού αποδεικνύεται μη μολυσμένο.

Τα αυγά που προέρχονται από σμήνη άγνωστων στοιχείων, για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι είναι μολυσμένα ή προέρχονται από μολυσμένα σμήνη πρέπει να προορίζονται για την παρασκευή προϊόντων αυγών ή να υπόκεινται σε αντίστοιχη επεξεργασία, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η εξάλειψη της Salmonella Enteritidis και της Salmonella Typhimurium σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) . . ./. . . [για την υγιεινή των τροφίμων].

Με την επιφύλαξη των απαιτήσεων του μέρους Ε που ακολουθεί, όλα πτηνά του σμήνους πρέπει να σφάζονται ή να καταστρέφονται έτσι ώστε να μειώνεται όσο το δυνατόν περισσότερο ο κίνδυνος της εξάπλωσης της σαλμονέλας. Η σφαγή πρέπει να διεξάγεται σύμφωνα με το [παράρτημα ΙΙ, τμήμα ΙΙ, κεφάλαιο IV, σημεία 11] (οι σχετικές διατάξεις) του κανονισμού (ΕΚ) . . ./. . . του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της . . . [για τον καθορισμό ειδικών κανόνων υγιεινής για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης] και με το [παράρτημα ΙΙ, κεφάλαιο ΙΙΙ, τμήμα Ι, σημείο 5] (οι σχετικές διατάξεις) του κανονισμού (ΕΚ) . . ./. . . του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [για τον καθορισμό λεπτομερών διατάξεων για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προέλευσης που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση].

Ε. **Ειδικές απαιτήσεις για τα σμήνη κοτόπουλων πάχυνσης**

Από την 1η Ιανουαρίου 2009, θα ισχύει το ακόλουθο κριτήριο για τη διάθεση στην αγορά νωπού κρέατος πουλερικών, εκτός εάν αυτό προορίζεται για βιομηχανική θερμική επεξεργασία ή άλλη επεξεργασία ικανή να εξαλείψει τη σαλμονέλα, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) . . ./. . . [για την υγιεινή των τροφίμων]:

«Salmonella: απουσία στα 25 γραμμάρια»

Οι απαιτήσεις αυτές μπορούν να αναθεωρηθούν σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 και αφού ζητηθεί η γνώμη της αρμόζουσας επιστημονικής επιτροπής.